

Sygn. akt IV Ka 296/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie:	SO Sylwana Wirth SO Waldemar Majka
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2017 r.

sprawy **P. D.**

syna S. i M. z domu L.

urodzonego (...) w B.

oskarżonego z art. 278 § 1 kk,

i **G. S.**

syna A. i B. z domu S.

urodzonego (...) w D.

oskarżonego z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 1 lutego 2017 r. sygnatura akt VI K 353/16

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1) wobec oskarżonego G. S.

a) w pkt. I, II, III i V dyspozycji w ten sposób, że oskarżonego G. S. uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych jak w pkt. I, II i III części wstępnej, kwalifikowanych z art. 278 § 1 kk, przyjmując że oskarżony popełnił je w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, tj. w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym w

dacie tych czynów, za który na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

b) w pkt. X dyspozycji eliminuje określenie „ łącznej”

2) wobec oskarżonego P. D.

a) w pkt. I, II i IV dyspozycji w ten sposób, że oskarżonego P. D. uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych jak w pkt. I i II części wstępnej, kwalifikowanych z art. 278 § 1 kk, przyjmując że oskarżony popełnił je w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, tj. w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dacie tych czynów, za który na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

b) w pkt. IX dyspozycji eliminuje określenie „ łącznej”

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych postępowania apelacyjnego zaliczając wydatki z nim związane na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 296 / 17

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Kłodzku oskarżył M. W., R. S., G. S. i P. D. o to, że:

I. w okresie od 22 lutego 2015 roku do 13 marca 2015 roku w N., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia dwóch koryt wykonanych z czerwonego piaskowca o długości 150 cm i szerokości 60 cm o łącznej wartości 2.400 złotych, czym działali na szkodę S. G., to jest o czyn z art. 278§1 kk;

a nadto G. S. i P. D. oskarżonych o to, że:

II. w okresie od lutego 2015 roku do 12 marca 2015 roku w N., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia dwóch koryt wykonanych z czerwonego piaskowca o łącznej szacunkowej wartości 2.000 złotych, czym działali na szkodę K. K., to jest o czyn z art. 278§1 kk;

nadto G. S. oskarżonego o to, że:

III. w okresie od 10 kwietnia 2015 roku do 07 maja 2015 roku w N., woj. (...), z terenu prywatnej posesji, zabrał w celu przywłaszczenia 12 metrów kwadratowych ceramicznych poniemieckich płytek podłogowych o wartości 1.200 złotych oraz 20 płyt czerwonego i białego piaskowca o wymiarach 50 cm na 60 cm o wartości 1.000 złotych, czym działał na szkodę K. K., to jest o czyn z art. 278§1 kk.

Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem z dnia 1 lutego 2017r. sygn. akt VI K 353 /16:

I. Oskarżonego M. W., R. S., P. D. i G. S. uznał za winnych popełnienia zarzucanego czynu opisanego pod pkt I części wstępnej wyroku, a wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego art. 278§1 kk, po przyjęciu, że zabrane w celu przywłaszczenia mienie było też współwłasnością B. G. i za to na podstawie art. 278§1 kk wymierzył oskarżonym kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonych G. S. i P. D. uznał za winnych popełnienia zarzucanego czynu opisanego pod pkt II części wstępnej wyroku, a wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego art. 278§1 kk i za to na podstawie art. 278§1 kk wymierzył oskarżonym kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

III. oskarżonego G. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego pod pkt III części wstępnej wyroku, a wyczerpującego ustawowe znamiona występkę określonego art. 278§1 kk i za to na podstawie art. 278§1 kk wymierzył karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 85§1 i 2 kk oraz art. 86§1 kk za zbiegające się przestępstwa oskarżonemu P. D. wymierzył karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 85§1 i 2 kk oraz art. 86§1 kk za zbiegające się przestępstwa oskarżonemu G. S. wymierzył karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. Na podstawie art. 46§1 kk zobowiązał oskarżonych M. W., R. S., P. D. i G. S. do solidarnego naprawienia w całości wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych S. G. i B. G. kwoty 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych,

VII. na podstawie art. 46§1 kk zobowiązał oskarżonych P. D. i G. S. do solidarnego naprawienia w całości wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej K. K. kwoty 2.000 (dwa tysiące) złotych,

VIII. na podstawie art. 46§1 kk zobowiązał oskarżonego G. S. do naprawienia w całości wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej K. K. kwoty 2.200 (dwa tysiące dwieście) złotych,

IX. na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności oskarżonemu P. D. zaliczył okres zatrzymania od dnia 05 sierpnia 2015 roku (godz. 12.12) do dnia 05 sierpnia 2015 roku (godz. 15.30).

Z wyrokiem tym częściowo nie pogodził się prokurator.

Apelujący na zasadzie art. 425 kpk oraz art. 444 kpk powyższy wyrok zaskarżył w części dotyczącej orzeczenia o karach wymierzonych wobec P. D. i G. S. – na niekorzyść oskarżonych.

Na podstawie art. 438 pkt 1 kpk zarzucił:

obrazę prawa materialnego, tj. art. 91§1 kk polegającą na bezpodstawnym niezastosowaniu określonej w tym artykule instytucji tzw. ciągu przestępstw wobec oskarżonych G. S. za czyny opisane w pkt I do III aktu oskarżenia, a także P. D. za czyny opisane w pkt od I do II aktu oskarżenia, pomimo spełnienia wszystkich przesłanek do przyjęcia ciągu przestępstw, a w konsekwencji niesłusznego orzeczenia wobec tych oskarżonych kar łącznych, na podstawie art. 85 i 86 kk.

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o zmianę pkt IV i V zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kar na podstawie art. 91§1 kk bez zmiany ich wysokości oraz korekty pkt IX i X wyroku poprzez wyeliminowanie z nich słowa łącznej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Uznanie sprawstwa i zawinienia oskarżonych P. D. i G. S. co do zarzucanych im występków kradzieży z art. 278 § 1 kk zostało poprzedzone prawidłowo przeprowadzonym postępowaniem dowodowym, w toku którego m. in. oskarżeni przyznali się w całej rozciągłości do winy i w sposób niewątpliwy wyjaśnili okoliczności tych czynów.

W odniesieniu do oskarżonego G. S. popełnione przezeń 3 czyny opisane w pkt. I, II i III części wstępnej z art. 278 § 1 kk zostały dokonane w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, tj. w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dacie tych czynów. W takiej sytuacji faktycznej powinnością Sądu orzekającego stało się zastosowanie przy wymiarze kary regulacji art. 91 § 1 kk, w efekcie czego wymierzono oskarżonemu karę 10 dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności, tj. w takim samym wymiarze jak kara łączna, określona w pkt. V dyspozycji zaskarżonego wyroku.

Tak wymierzona kara nie nosi cechy niewspółmiernie surowej w rozumieniu art. 438 pkt. 4 kpk, spełnia wszystkie kryteria art. 53 kk, odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości czynów oskarżonego, stopniowi jego winy oraz wysokości szkód wyrządzonych pokrzywdzonym, a których oskarżony ani pozostali współsprawcy nie naprawili, uwzględnia też przyznanie się oskarżonego do winy, zatem kara ta nie wymaga korekty na korzyść oskarżonego.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk uznając, iż wobec braku po stronie oskarżonego istotnego majątku i dochodów oraz wobec wymierzenia kary izolacyjnej, zasadnym jest zwolnienie oskarżonego od ich ponoszenia.